

a lélek határokat nem ismer

gondolatok egy török kiválóságról
akarom mondani az örökkévalóságról
mert azért az is fontos
hogy mindig létezzünk legyünk
és folyvást vándoroljunk
mi magunk vagy legalább a lelkünk
már amennyiben van nekünk olyan
és alacsonyabb létformák felmagasodnak
magasabb létformák lealacsonyodnak
a görbe kard kiegyenesedik a kanyarban
pedig amúgy betartja a betegséghatárokat
ide sebességet akartam írni
sebességhatárokat
de hát a lélek határokat nem ismer
pedig oly könnyen megsebesül
sokkal könnyebben mint a test
és nehéz elállítani a vérzést
gondolok rád szívtamponád
halottak napján hallottam rólad
mert van gyülevész folyadék
ami felgyülemlik
van vér vérrög vagy gáz
ama burokban burkolatban
és maga az élet is életveszélyes
Susu kutyánkat eltemettük
még jóval halottak napja előtt
megállította a szívét
a vérző daganat miatt
a burokban felgyűlt folyadék
Csibész kutyánk mellé temettük
aki az Illatos útról került
örökkévalóságunkba
és kezdetben megette szegény
az üres zöldborsófőzeléket is
de később már válogatós lett
s amikor már nem tudott lábra állni
három hétig reménykedtünk
hogy talán mégis sikerül
mivel jól evett de nem
Vomitus kutyánkat kölyökként hoztuk

egy alapítványi kutyamenhelyről
mikor először vittem sétálni
a Vérmezőre megijedt
a többi kutyától és egyedül hazarohant
az autók között a Krisztina körúton át
és ettől én is nagyon megijedtem
hamarabb hazaért mint rémüldözve én
és velünk volt még majdnem 15 éven át
ő jelenleg hamu formájában van velünk
ja igen az örökkévalóság
vándorlás kard lélek egyenes kanyarok
por hamu csontok temetőbogarok
halak keselyűk csontok és csampa
földbe vízbe és égbe temetés
egy élő gazdátlan macskát etetek
mindenszentek és halottak napján

KLING JÓZSEF: *Max Ernst*